

சிக்காட்டம் - கலையும் கலைஞனும்

பா. உமா மகேஸ்வரி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

பழம் மரபுகளைக் கட்டமைப்பதிலும் அதனைக் காப்பாற்றுவதிலும் நாட்டுப்புற மக்களின் பங்கு அளப்பரியது. இம்மரபுகள் பண்டைய மக்களின் உணவு, உடை, இருப்பிடம், சடங்கு முறை, வழிபாட்டு முறை முதலிய வாழ்வியலோடு நின்றுவிடாமல் ஆடல், பாடல், இசை முதலிய நாட்டுப்புறக் கலைகள் யாவற்றிற்கும் உரியனவாக உள்ளன. இம்மரபுகளை மீட்டெடுத்தல், பழமை மாறாத வண்ணம் பாதுகாத்தல் முதலிய விழிப்புணர்வுக் காரணங்களால் தற்காலத்தில், பண்டைய மக்களின் பண்பாட்டுக் கலாசாரம் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பொள்ளாச்சியில் போற்றப்பெறும் நாட்டுப்புற நிகழ்த்துக்கலைகளில் ஒன்றான சிக்காட்டம் குறித்து இக்கட்டுரை ஆய்ந்தறிகின்றது.

சிக்காட்டம் - அறிமுகம்

மக்களுடைய இன்ப, துன்ப உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக அமைவது நாட்டுப்புறக் கலையாகும். இவற்றை நிகழ்த்து கலைகள் (Performing arts) நிகழ்த்தா கலைகள் (Non Performing Arts) என இருவகையாகப் பிரிப்பர். நிகழ்த்துக் கலைகளுள் ஒன்றாகச் சிக்காட்டம் திகழ்கின்றது. நூற்றைம்பது ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. நாட்டார் கோயில் சார்ந்த சடங்கியல் நிகழ்வுகளோடு தொடர்புடையது. இதனை ஆங்கிலத்தில் 'Rapid Dance' என வழங்குவர்.

சிக்காட்டம் - பெயர்க்காரணம்

"ஆட்டத்தின் பொழுது எழும் ஒலியானது "ஜிக் ஜிக்" என்று வெளிப்படுவதால் இதற்கு ஜிக்காட்டம் என்ற பெயர் உருவானது. நாளடைவில் 'ஜிக்,' என்பது 'சிக்' என மாற்றம் பெற்று சிக்காட்டம் என மருவி வழங்கப்படுகின்றது". (மணிகண்டன், சிக்காட்டக் கலைஞர், புதுமலர் சிக்காட்டக்குழு, பொள்ளாச்சி, 30.5.2018.) இசை நயத்தின் வெளிப்பாடே இவ்ஆட்டத்தின் பெயராக அமைந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. மேலும் இதனை 'ஜிக்கு அடி' என்றும் வழங்குவர். (www.ta.m.Wikipedia.org , 30.5.2018)

(துடும்பு, உருட்டு, தாசா)

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் இதனை 'துடும்பாட்டம்,' 'துடும்பு இசை' என்று வழங்குவர். "துடும்பு" என்பதற்கு குட்டிக்கும்பிடு, குடியெழுப்பு, குடுமியைப்பிடி போன்ற பல பொருள்கள் உள்ளன. துடும்பு என்ற சொல்லின் பெயரில் பழம்பெரும் தமிழர்களின் பிரபலமான இசைக்கருவி ஒன்று உள்ளது. இவ்விசைக் கருவியைக் காண்பதற்கு பெரும் போர் முரசு போல இருக்கும். இக்கருவியைத் "துடும்பு" என அழைக்கின்றனர். துடும்பை இசைக்கும் போது டும், டும்; எனப் பெரும் ஒலி எழுவதால் பேச்சு வழக்கில் 'துடும்பு' என்ற பெயர் பெற்றது. (www.siragu.com, 10.6.2018.)

"துடும்பாட்டத்தில் இருந்து தோற்றம் பெற்றதே சிக்காட்டம். இது கருவிகளை இசைத்தலுடன் பல ஆடல் கலைகளை இணைத்துக் கொண்டுள்ளது. ஆகையால் துடும்பாட்டமும் சிக்காட்டமும் கலை வடிவில் வேறுபட்டாலும் ஆதியில் ஒன்றுப்பட்டவை. துடும்பாட்டத்தின் வளர்ச்சி நிலையே சிக்காட்டம். கடந்த நூற்றைம்பது ஆண்டுகாலத்தில் சிக்காட்டமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது" என மணிகண்டன் (சிக்காட்டக் கலைஞர், புதுமலர் சிக்காட்டக்குழு, பொள்ளாச்சி, 30.5.2018.) கூறுகின்றார்.

பொள்ளாச்சி, பழனி, மேட்டுப்பாளையம், ஈரோடு, பாண்டிச்சேரி, சென்னை, கேரளா முதலிய பல பகுதிகளிலும் இக்கலை விரவியுள்ளது. பொள்ளாச்சியில் 'துடும்பாட்டம்' என்ற பெயரை விட 'சிக்காட்டம்' என்ற பெயரே வழக்கில் உள்ளது. மேலும் பொள்ளாச்சி வட்டாரம் சார்ந்த நிகழ்த்துக் கலையாகவும் திகழ்கின்றது.

சிக்காட்டத்தின் படிநிலைகள்

சிக்காட்டம் என்பது தனிக்கலை அல்ல. மாறாகப் பல கலைகளின் கூட்டுக்கலவையாகத் திகழ்வதாகும். கோவில் நிகழ்வுகளில் ஆடும் பொழுது முதலாவதாக சாமியை அழைப்பது போல் 15

(துடும்பு)

நிமிடங்கள் அடி அடிப்பர். இவ்வடி பம்பை அடியை ஒத்திருக்கும். அப்பொழுது கைகளில் வேப்பிலையை வைத்துக்கொள்வர். இவ்வடியைத் தொடங்கியதும் பொதுமக்களுள் சிலர் அருள் வந்து ஆடுவர். பின்பு சிக்காட்டத்திற்குரிய அடியும் ஆட்டமும் நடைபெறும். இதனையடுத்து மேற்கத்திய நடனம் (டிஸ்கோ) ஆடப்படும். அதற்குரிய அடிகளும் அடிக்கப்படும். பின்பு ஒயிலாட்டத்திற்குரிய அடிகளும் ஆட்டமும் நிகழும். இதில் ரிப்பனைக் கை விரலில் கட்டிக்கொண்டு கலைஞர்கள் ஆடுவார்கள்.

அடுத்து கோலாட்டம் ஆடப்பெறும். கையில் குச்சிகளை வைத்துக் கொண்டு அடித்து ஆடுவர். இருவர் கோல்களை அடித்துக் கொள்ளும் வகையில் அடி சற்று இடைவெளிவிட்டு மெதுவாக அடிக்கப்படும். அப்பொழுது அடிப்பவர் மற்றும் ஆடுபவர் கோல்களின் சத்தம் தனியாக மிகுந்த ஒலியுடன் வெளிப்பட்டு ஒரு அழகியலை ஏற்படுத்தும்.

சிக்காட்டத்தில் முன்புகூறிய ஆட்டங்களுக்கு இடையே கலைஞர்கள் தெம்மாங்கு இசைக்கு ஏற்பவும், பெண்ணைப் போன்று கை மற்றும் உடல் அசைவுகளுடன் நளினமாகவும் ஆடுவர். இறுதியாக தப்பாட்டத்தை அடித்து அதற்குரிய ஆட்டத்துடன் இந்நிகழ்வை முடிப்பர். ஒவ்வொரு ஆட்டமும் முறையே ஒரு மணிநேரம் நிகழ்த்தப்பெறும் என்கிறார் கலைஞர் மகேந்திரன் (சிக்காட்டக் கலைஞர், புதுமலர் சிக்காட்டக்குழு, பொள்ளாச்சி, 30.5.2018.).

சிக்காட்டத்திற்குள் மரபார்ந்த குறிப்பிட்ட ஆட்டங்கள் மட்டுமே இடம்பெறுவதற்கான கட்டமைப்புகள் இல்லை. மாறாக எந்த ஒரு புதிய ஆட்டமும் இடம்பெற வாய்ப்புள்ளது. சான்றாக இதில் தேவராட்டமும் இடம்பெறும். இத்தேவராட்டத்தில் தோளில் துண்டு போட்டுக் கொண்டு ஆடுவர். இயல்பான தேவராட்டத்தில் அடியும் ஆட்டமும் மெதுவாக இருக்கும். ஆனால் சிக்காட்டத்திற்குள் வரும்பொழுது இதற்கான அடியும் ஆட்டமும் மிக விரைவானதாக இருக்கும்.

இறப்பு வீடுகளில் இவ்வாட்டம் துவங்கும் பொழுது மாறுபட்ட அடிகளை 10 நிமிடங்கள் அடித்த பின்பு சிக்காட்டத்திற்கு உரிய அதே கலை வடிவம் நிகழ்த்தப்படும். சிக்காட்டம் முழுவதும் குறைந்தது ஒரு மணிநேரம் நடைபெறும். பெரும்பாலும் 4 அல்லது 5 மணிநேரங்களும் நிகழ்த்தப்பெறும்.

இசைக்கருவிகள்

சிக்காட்டத்தில் நான்கு வகையான தோல் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன. தற்காலத்தில் சில கலைஞர்கள் இத்தோற்கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிலர் விலங்குகளின் தோலுக்கு மாறாக பைபரில் செய்யப்பட்ட கருவிகளையும் கலையில் இசைக்கின்றனர்.

நாகரி (நகாரி)

காளை மாட்டின் தோலால் செய்யப்படுவதாகும். இதனைத் துடும்பு எனவும் வழங்குவர். பெரிய முரசு போன்ற வடிவிலான இக்கருவி பெரும் அதிர்வைக் கொடுக்கக்கூடியது. இதனை இடுப்பில் கட்டித் தூக்கி அடிக்க முடியாது என்பதால் இரண்டு கால்களுக்கு இடையில் வைத்துப் பயன்படுத்துவர். ஆனால் தற்காலத்தில் இதனை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு இசைப்பதைக் காணலாம்.

உருட்டு (உருட்டு குண்டா (அ) உருட்டு கும்பா)

பசு மாட்டுத்தோலால் உருவாக்கப்படுவதாகும். நகாரியை விட மூன்றில் ஒரு பங்காகச் சிறிய வடிவில் அமைந்திருக்கும். இதனை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு இசைப்பர்.

தாசா

ஆட்டுத்தோலால் உருவாக்கப்படுவதாகும். வடை சட்டி அல்லது கும்பா வடிவில் அமைந்திருக்கும். பெரிதும் எரிச்சல் தரக்கூடிய பக்கவாத்தியக் கருவியாகும்.

மொராக்கோஸ்

இது ஒரு பக்கவாத்தியக் கருவியாகும். ஒரு செம்பினுள் 10 இரும்பு அல்லது கோலிக்குண்டுகளைப் போட்டால் எவ்வித ஒலி வெளிப்படுமோ, அதே

மாதிரியான ஒலியைக் கொடுப்பதாகும். இக்கருவி செம்பு வடிவில் கைப்பிடியுடன் சில்வரில் அமைந்திருக்கும். இதனை ஜால்ரா எனவும் வழங்குவர்.

தப்பு (பறை)

எருமைக் கன்று மற்றும் மாட்டுத்தோலால் செய்யப்படும். வட்ட வடிவில் அமைந்திருக்கும்.

கோல்

துடும்பாட்டத்தில் பால்மரக் கோல் மற்றும் பலா மரக்கோல் பயன்படுத்தப்பெறும். மற்ற மரத்தின் குச்சிகளைப் பயன்படுத்தினால் கருவியானது சேதமடையும் என்பதால் மேற்கூறிய இருவகை மரக்கோல்கள் மட்டும் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. ஆனால் சிக்காட்டத்தில் "அரளி மரத்தின் குச்சிகள் பயன்படுத்தப்பெறும்" எனப் பொள்ளாச்சி கலைஞர்கள்

குறிப்பிடுகின்றனர். பறையை அடிப்பதற்கு மூங்கில் மரப் பிரம்புகள் மற்றும் கொய்யா மரக் குச்சிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சலங்கை

ஆடும் கலைஞர்கள் இச்சலங்கைகளைக் காலில் கட்டிக்கொண்டு ஆடுவர்.

விசில்

வாயால் ஊதக்கூடிய கருவியாகும். பல கலைகளின் கலவையான சிக்காட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆட்டத்தின் தொடக்கத்தைக் கலைஞர்களுக்கு அறிவிக்கும் வண்ணம் விசில் அடிக்கப்படும். ஒவ்வொரு விசிலின் சத்தத்திற்குப் பின்பு அடியும் ஆட்டமும் மாறுபடும்.

அடி வகைகள்

சிக்காட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆட்டங்களுக்கு ஏற்பவும் அடிமுறைகள் வேறுபடும். இதனை அடவுமுறை எனவும் வழங்குவர். சேவையடி, ஓரடி, மூனடி, அஞ்சடி, ஒத்தையடி, அடதாளம், சவாரி அடி, காவடி அடி, ஏழடி, பனிரெண்டடி என்பன துடும்பாட்டத்திற்குரிய அடிகளாகும். (www.nammacoinbatore.in, 6.6.2018) ஆனால் சிக்காட்டத்தில் ஒரு அடி, இரண்டடி, மூன்றடி என எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அடிகளின் பெயர்கள் அமைகின்றன என்கிறார் கலைஞர் மணிகண்டன்.

கலைஞர்களின் வாழ்வியல்

சிக்காட்டம் நாட்டுப்புற மக்களால் போற்றப்பட்டு காக்கப்பட்டு வரும் கலையாகும். குறிப்பாக அருந்ததியர் இன மக்களால் மட்டும் இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகின்றது. கோவை வட்டாரங்களில் கவுண்டர் இன மக்களும் இக்கலையை மேற்கொண்டு வருகின்றனர் என்கிறார் கலைஞர் மகேந்திரன் (சிக்காட்டக் கலைஞர், புதுமலர் சிக்காட்டக்குழு, பொள்ளாச்சி, 30.5.2018.).

இசைக்கப்பட்ட நிலைமாறி, தற்காலத்தில் பிழைப்புக்காகத்; தொழில் நிலையில் மட்டும் இசைக்கப்படும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

நலிந்துவரும் இக்கலையைக் கலைஞர்கள் சில புதுமைகளைப் புகுத்தி ஒளிரச் செய்து மீண்டும் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சேர்க்கப் பல குழுக்களாகப் பிரிந்து செயல்படுகின்றனர். புதுமலர், ஸ்டார் பாய்ஸ், கண்ணாடி வெண்புறா, முதலிய பெயர்களில் உள்ள சிக்காட்டக்குழுக்கள் இதற்குச் சான்றாகின்றன. முன்பு கோவில் மற்றும் இறப்பு நிகழ்வுகளில் மட்டும் நிகழ்த்தப்பட்ட இக்கலை தற்பொழுது மனிதனின் ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளிலும் வாழ்வியலோடு ஒட்டி உறவாடும் நிலை மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது. தற்காலத்தில் தமிழகம் முழுவதும் பரவிவரும் சண்டமேளத்தையும் இக்கலைப் பின்னுக்குத் தள்ளியுள்ளது போற்றத்தகுரியது. கேரளாவில் 50% இக்கலை பிரபலமடைந்துள்ளது தமிழனின் நாட்டுப்புறக் கலைக்குக் கிடைத்த உண்மையான வெற்றியாகும்.

தமிழகத்திலுள்ள பல மாவட்டங்களிலும் கேரளா முதலிய அண்டை மாநிலங்களிலும் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற அயல்நாடுகளிலும் இக்கலை பரவியுள்ளது பெருமைக்குரியதாகும். எல்லா

நேரங்களிலும் இக்கலைக்கு வேலை இருப்பதில்லை. அந்நாட்களில் கலைஞர்கள் தங்கள் நேரங்களை வேளாண்மை மற்றும் இதர தொழில்களில் செலவிடுகின்றனர்.

நிறைவுரை

மரபு மாற்றம், அந்நியக் கலைகளின் வருகை, திரைத்துறையின் வருகை முதலிய பல இடையூறுகளையும் தாண்டி, மக்கள் மத்தியில் தன்னிலை பெற்றுத் திகழும் சிக்காட்டத்தின் புதுமைகளும் கட்டமைப்புகளும் இக்கலை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

SIKATTAM – THE ART AND THE ARTIST

Uma Maheswari

This article examines one of the ancient performing arts ‘Sikattam’, originated at Pollachi in Coimbatore District. As this art is performed using the musical instrument, ‘Thuduppu’, Sikattam is also called as ‘Thuduppattam’. Four kinds of leather instruments such as Nagari, Dhasa, Uruttu and Thappu are used in Sikattam. They are also replaced with fibre instruments. Sikattam is exclusively practiced by scheduled caste people. Sikattam is also found in Singapore and Malaysia. Although Sikattam has a long history, the artists dwell in financial crisis. Despite cultural changes, intrusion of foreign arts, cinema and various other barriers, Sikattam has a unique place in the hearts of people. Through its novel construction, Sikattam paves a way for its sustainability and success.